

РЕШЕНИЕ

№ 30335

гр. София, 30.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
публично заседание на 13.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **7188** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - 178 АПК вр. чл.26 ал.12 от ЗЧРБ. Настоящото производство е образувано по жалба от 09.06.2026г. от Ш. Е. А., [дата на раждане] , гражданин на Република Турция, чрез процесуален представител, срещу заповед №513з-5585/21.05.2026г. на За Началник отдел „Миграция“ СДВР, с която на основание чл.24 ал.1 т.6 ЗЧРБ е отказано предоставяне право на продължително пребиваване в Република България по заявление №101164/28.04.2026г. на жалбоподателя.

Жалбоподателят счита, че отказът е незаконосъобразен и издаден в противоречие с материалния и процесуалния закон, поради което иска отмяната му. В жалбата са изложени твърдения, че заповедта не съдържа конкретни фактически констатации, които да обосновават извода, че жалбоподателят не отговаря на изискванията на чл.24 ал.1 т.6 ЗЧРБ. Твърди се, че жалбоподателят не е бил надлежно уведомен да представи нови доказателства, тъй като му е било съобщено „на гише“, в нарушение на чл.24 ал.3 ЗЧРБ и чл.14 ал.2 ППЗЧРБ, да представи доказателства каква дейност е извършвал като търговски представител. Изложени са твърдения, че за другия търговски представител на същото дружество е издадена заповед за продължително пребиваване, като е налице и несъответствие с целта на закона. По същество се иска отмяна на отказа и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне.

Ответникът- За Началник отдел „Миграция“ СДВР, в писмени бележки прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна /л. 89/. Посочва, че поддържа отказа за издаване на разрешение за продължително пребиваване на жалбоподателя, тъй като счита, че представеният допълнително бизнес план за 2025г. по никакъв начин не доказва участие и/или принос на жалбоподателя към търговското представителство, поради което обосновава извода, че

жалбоподателят не е осъществявал дейност на търговски представител съгласно условията и реда по чл.24 ал.1 т.6 ЗЧРБ.

Твърди, че заповедта е издадена в предвидената от закона форма, не са налице съществени процесуални нарушения и такива на материалния закон, поради което моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. 1/6 Административен съд София – град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приемат от фактическа страна следното: Административното производство е започнало по заявление № 101164/28.04.2026г. по описа на отдел „Миграция“ СДВР, подадено от Ш. Е. А., [дата на раждане], гражданин на Република Турция, за издаване на разрешение за продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ.

Към заявлението са приложени документи /л. 54 и сл./ копие от документ за самоличност на жалбоподателя, сертификат № 1461/24.04.2026г. на БТПП за вписване на ТНС Л. И. С. Ве Тиджарет Л. Ш., със седалище И., Турция и адрес на представителството в Република България в [населено място], с посочен търговски представител Е. А. Ш., свидетелство за съдимост, видно от което жалбоподателят не е осъждан; декларация от 12.06.2026г. от Т. Д. С., че в качеството на собственичка на имот, находящ се в [населено място], [улица] вх.А ет.5, ап.13, ще осигурява жилище на Е. А. Ш. на посочения адрес, договор за наем от 27.04.2026г. за посочения адрес между жалбоподателя и Т. Д. С. за срок от две години, банково извлечение от Зират Банкasi относно наличната сума по сметка на жалбоподателя към 24.04.2026г., застраховка, справка за пътуване на жалбоподателя.

Представени са решение за вписване в Единния търговски регистър на Българска търговско-промишлена палата №207079/03.08.2022г., видно от което е вписано търговско представително с наименование ТНС Л. И. С. Ве Тиджарет Л. Ш., със седалище И., Турция с представител по пълномощия в Р България Е. А. Ш., считано от 02.06.2025г.-л.20, договор от 02.06.2025г. за наем между посоченото дружество и „Универсал 95“ ООД на складово помещение №26 70 кв.м., находящо се в [населено място], [улица].21, както и други документи, изпратени до Председателя на БТПП-л.24 и сл. В хода на административното производство Ш. Е. А. „на гише“ е уведомен, че е необходимо да представи доказателства каква дейност е извършил като търговски представител за периода от 20.11.2025г. до настоящия момент.

На 14.05.2026г.- жалбоподателят е представител в отдел „Миграция“ СДВР бизнес план за 2025г. и удостоверение от банка-л.48 и сл. Въз основа на така представените документи е изразено становище рег. №513р-53620/18.05.2026г., което е посочено в оспорваната заповед №513з 5585/21.05.2026г на За началник отдел „Миграция“ СДВР, че единствено представеният бизнес план за 2025г. не доказва участие и принос на жалбоподателя към търговското представителство. Посочено е, че липсват доказателства за проведени срещи, сключени договори или осъществени взаимоотношения с български партньори, които да показват участие на жалбоподателя и дейност на търговското представителство, поради което е направен извода, че Ш. Е. А. не е осъществявал дейност като търговски представител съгласно чл.24 ал.1 т.6 ЗЧРБ.

При проведената съгласувателна процедура е изразено положително становище от ДАНС за жалбоподателя -л.87. Със заповед №513з-5585/21.05.2026г. на За Началник отдел „Миграция“ 2/6 СДВР, на основание чл.24 ал.1 т.6 ЗЧРБ, е отказано предоставяне право на продължително пребиваване в Република България по заявление №101164/28.04.2026г. за предоставяне право на продължително пребиваване в Република България на Шакин Е. А.. Ответникът е представил заповед № 513з-2396/24.03.2026г. на Директора на СДВР, съгласно която държавният служител, заемащ длъжността началник отдел „Миграция“ при СДВР е оправомощен да издава или отказва издаването на разрешения за краткосрочно и дългосрочно пребиваване, продължава срока на

пребиваване на чужденците в Р България и др. Съгласно представените стр.72 и сл. заповед №513з-5977/19.05.2025г. на Директора на СДВР, С. С.-началник на сектор „Незаконна миграция“ към отдел „Миграция“ при СДВР осъществява общото и непосредствено ръководство на отдел „Миграция“ при СДВР от 19.05.2025г. до отпадане на необходимостта.

От правна страна: Подадената жалба е допустима, в срок, от адресат на отказа, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна. Съгласно ч. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установена форма, спазени ли са административно производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, съгласно чл. 23, ал. 7 от ЗЧРБ във вр. със заповеди № 513з 2396/24.03.2026г. на Директора на СДВР, съгласно която държавният служител, заемащ длъжността началник отдел „Миграция“ при СДВР е оправомощен да издава или отказва издаването на разрешения за краткосрочно и дългосрочно пребиваване, продължава срока на пребиваване на чужденците в Р България и др.

Съгласно представените стр.72 и сл. заповед №513з-5977/19.05.2025г. на Директора на СДВР, С. С.-началник на сектор „Незаконна миграция“ към отдел „Миграция“ при СДВР осъществява общото и непосредствено ръководство на отдел „Миграция“ при СДВР от 19.05.2025г. до отпадане на необходимостта. Оспорваният отказ е мотивиран от фактическа и правна страна по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Липсват данни за допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл. Съдът не кредитира възраженията от страна на жалбоподателя, че е налице нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като не е уведомен писмено за необходимостта да представи доказателства каква дейност е извършил като търговски представител за периода от 20.11.2025г. до настоящия момент.

Не се спори по делото, че на 14.05.2026г. жалбоподателят е представител в отдел „Миграция“ - СДВР бизнес план за 2025г., което води на извода, че дори и без писмено уведомление, той е информиран и уведомен относно необходимостта от представяне на допълнителни доказателства относно осъществяването от него търговско представителство. Не се споделят и възраженията, че при едни и същи обстоятелства, административният орган е издал разрешение за пребиваване на другия търговски представител на 3/6 дружеството, а на жалбоподателя е издадена заповед за отказ. В тази връзка е и определението на съда от съдебно заседание от 13.07.2026г., в което са изложени мотиви, че преценката за решението на административния орган е индивидуално за всеки, при преценка за фактите и обстоятелствата конкретно за всяко едно лице. Съдът намира, че правилно е приложен и материалния закон.

Правната регламентация на пребиваването на чужденците в РБ се съдържа в ЗЧРБ, като съгласно чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, като са представители на чуждестранно търговско дружество, представило документи за: данъчна изрядност, за годишен оборот в размер най-малко на 100 000 лева или тяхната равностойност в чуждестранна валута, изчислена по официалния курс на Българската народна банка, валиден в деня на приемане на редовните документи за регистрация на търговското представителство в Българската търговско-промишлена палата, придобит за период от всяка от две последователни години преди регистрацията на търговското му представителство;

удостоверение за актуално състояние на чуждестранното лице, издадено не по-рано от 6 месеца и с валидност 6 месеца от датата на издаването му от съответния компетентен орган по

регистрацията, съобразно националното му законодателство; тези обстоятелства се удостоверяват при издаването на сертификат от Българската търговско-промишлена палата в резултат на предоставени от чуждестранното лице официални документи от страната по регистрация на търговското дружество;

разрешение за пребиваване на това основание могат да получат до двама представители на чуждестранното търговско дружество; при постъпило искане за продължаване срока на пребиваване на това основание Българската търговско-промишлена палата издава нов сертификат след деклариране от търговския представител на извършената от него дейност в периода на предходното пребиваване и в изпълнение на програмата за дейността на представителството; наличие на доказателства за офис, осъществени представителни действия и/или взаимоотношения с български партньори и удостоверение за актуално състояние на чуждестранното лице с валидност 6 месеца от датата на издаването му; чуждестранното лице е задължено в 30-дневен срок от настъпването на промяна в обстоятелствата в своята регистрация да представи удостоверение за актуално състояние, издадено не по-рано от 6 месеца от съответния компетентен орган по регистрацията, съобразно националното му законодателство; търговското представителство е задължено в 7-дневен срок от настъпила промяна в обстоятелствата по регистрацията на представителството да ги декларира писмено в Българската търговско промишлена палата, която своевременно уведомява за това дирекция "Миграция"; при наличие на данни, че търговското представителство не отговаря на законовите изисквания, компетентните държавни органи информират Българската търговско-промишлена палата с цел предприемане на действия за заличаването му; за извършеното заличаване на търговското представителство се уведомяват органите за административен контрол на чужденците в Република България.

По делото е представен сертификат № 1461/24.04.2026г. на БТПП за вписване на ТНС Л. И. С. Ве Тиджарет Л. Ш., със седалище И., Турция и адрес на представителството в Република България в [населено място], с посочен търговски представител Е. А. Ш.. В случая, обаче липсват каквито и да доказателства за настояща или предстояща дейност на дружеството в България, на което жалбоподателят е търговски представител. Липсват доказателства за делови, търговски, социални, културни или други връзка със страната ни. Установените 4/6 обстоятелства навеждат на извода, че жалбоподателят не е доказал обстоятелствата, за които са му изискани допълнителни доказателства.

Представеният в хода на административното производство бизнес план за 2025г. не е подкрепен с доказателства за осъществявана дейност, а са налице само твърдения от страна на жалбоподателя за реализирани дейности през 2025г., които не са подкрепени с конкретни договори, фактури, ЧМР и други доказателства за твърдените организирани международни транспортни операции между Турция и България, извършване на регулярни доставки на стоки за търговски партньори, сключване на договори с български логистични и търговски партньори, координиране на доставки и оптимизация на транспортни маршрути.

Вярно е, че настоящото производство е по реда на ЗЧРБ, а не по ДОПК, но липсата на конкретни доказателства за изложените твърдения в представения бизнес план поставя под съмнения обстоятелствата, изложени в него. В тази връзка обоснован и законосъобразен е извода на административния орган, че няма данни за извършена дейност от жалбоподателя, поради което не може да се приеме, че той осъществява дейност като търговски представител, поради което не отговаря на изискванията на чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ. Регистрираното в БТПП търговско представителство, което реално е без дейност е само фиктивно и е с цел получаване на разрешение за продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ при облекчени

условия.

Съгласно съдебната практика търговското представителство е свързано с реално осъществяване на дейност, макар и нейният обем да не е от съществено значение, като това е едно от основанията за предоставяне на право на продължително пребиваване на територията на Р България по смисъла на чл. 24, ал. 1, т. 6 ЗЧРБ. Целта на пребиваването на чужд гражданин-търговски представител в страната е да спомага активно в осъществяването на дейност от дружеството, което представлява. При осъществяване на функциите си, представителят следва да има реално установена връзка с Република България именно във връзка с тези си функции. В случая, въпреки че формално е представен сертификат за вписаните обстоятелства в БТПП, заявените от лицето – кандидат за получаване на разрешение за продължително пребиваване, обстоятелства не са доказани чрез допълнително изискани доказателства, а е представен само декларативен бизнес план без договори, анекси, фактури, данъчни декларации и други. От така посоченото, обосновано административният орган е приел, че заявените от чужденеца обстоятелства с оглед пребиваване и упражняване на търговска дейност не се потвърждават от събраните по делото доказателства. Макар формално да са изпълнени изискванията на закона, с оглед представените договори за наем и декларации-съгласие за ползване на имоти за жилищни и търговски нужди, заявеното от кандидата не отговаря на фактическите установявания по делото. Фиктивното изпълнение на въведените от законодателя изисквания посредством декларирането на неверни данни не съставлява изпълнение на материалноправните предпоставки на закона, изискуеми за издаването на разрешение за продължително пребиваване.

Следва да се отбележи, че производството по регистрация на търговско представителство в БТПП и производството по предоставяне на право на продължително пребиване са две различни производства и всеки орган извършва собствена проверка. В производството по издаване на разрешение за продължително пребиваване в страната, административният 5/6 орган на собствено основание извършва проверка на заявените от кандидата обстоятелства.

Обстоятелството, че в БТПП е регистрирано търговско представителство, при извършване на всички необходими проверки, не означава, че кандидатът отговаря на изискванията на чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ. Решението за вписване в единния търговски регистър на Българска търговска-промишлена палата (БТПП) и сертификатът, удостоверяващ вписването, сами по себе си не водят до задължително получаване на разрешение на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 ЗЧРБ. В този смисъл са Решение № 4378 от 21.04.2026 г. на ВАС по адм. д. № 2757/2026 г., Решение № 1152 от 3.02.2026 г. на ВАС по адм. д. № 10418/2025 г., Решение № 4344 от 21.04.2026 г. на ВАС по адм. д. № 11984/2025 г. и др.

С оглед на гореизложеното, съдът приема, че оспореният отказ е издаден от компетентен орган, в предвидената писмена форма, в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, като в производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосноват неговата отмяна, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена. Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, Първо отделение, 21 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от 09.06.2026г. от Ш. Е. А., [дата на раждане] , гражданин на Република Турция, чрез процесуален представител, срещу заповед №513з-5585/21.05.2026г. на За Началник отдел „Миграция“ СДВР, с която на основание чл.24 ал.1 т.6 ЗЧРБ е отказано предоставяне право на продължително пребиваване в Република България. Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: